

Reglen paa de i Udskiftnings- og Hauge-
loven omhandlede Sager, „for saa vidt som
de ikke skulle behandles politiretsvis“, men
dette er i Realiteten ganske det Samme som
det her foreslaaede, som man kun har fundet
det naturligt at give en mere positiv
Form.

Til §§ 3 og 4.

De her foreslaaede Rettergangsregler
ere i det Væsentlige overensstemmende med
det af Lagthinget foreslaaede. De fleste af
dem stemme med den nugældende Ret, og
kun med Hensyn til Bekjendtgjørelsen af
Indfaldelser, der nu skal ske ved særlig For-
kyndelse for hver især af de i Sagen Inter-
resserede, hvilket selvfølgelig i de hyppige
Tilfælde, hvor et større Antal Personer skal
indfalde, medfører stor Bekostning og Tids-
spilde, er det i Analogi med, hvad der ogsaa
i Kongeriget ved Lov om Landvæsenkom-
missioner af 30te December 1858 § 12 er
tilladt, foreslaaet, at det skal være tilstrække-
ligt, at Indfaldelsen bekjendtgjøres ved Væs-
ning til Kirkestævne eller paa anden sædvan-
lig Maade i den eller de vedkommende
Bygder.

Efter Lagtingsforslaget skulde en Sags
Indbringelse for Landvæsenkommissionen
altid ske inden 8 Uger, „efter at den Begiven-
hed er forefalden, der har givet Anledning
til Klagen“. Da det imidlertid ofte vil
være vanskeligt at paavise en saadan Be-
givenhed, vilde en saadan almindelig Be-
stemmelse være mindre helbig. I Udskift-
nings- og Hauge-loven er der heller ikke fast-
sat nogen Frist, inden hvilken Klagen skal
indgives, og Forholdet er formentlig det, at
en saadan Frist kun passer paa en enkelt
Klasse af Tilfælde, der uden Tvivl ogsaa er
den, Lagthinget nærmest har havt for Øie,
nemlig dem, hvor det er en Grandstævne-
beslutning, der paaankes. Til disse Tilfælde
er derfor Fristbestemmelsen her foreslaaet
indskrænket.

Til § 5.

De her i Lighed med de nugældende
Regler i Hauge-lovens §§ 82 og 90 fore-
slaede Bestemmelser ere uforandret optagne
fra Lagthingets Forslag. En Hjemmel for
Landvæsenkommissionen som den her fore-
slaede til at afhøre Vidner havez ikke i
Loven af 30te December 1858 for det egent-
lige Kongerige, men for Færøerne gjælder
en tilsvarende Bestemmelse allerede efter
Hauge-loven.

Til § 6.

I Realiteten har man ogsaa her fulgt
Lagthingets med Hauge-lovens Regler stem-
mende Forslag.

Til § 7.

Her foreslaas de samme Regler med
Hensyn til Begjæring om Appel, Indfaldelse
og Forkyndelse som ved Underinstansen,
dog at Forkyndelsen om Sagens Appel
selvfølgelig tillige skal ske for de Landvæsen-
kommissionsmedlemmer, der have deltaget i
Sagens Paakjendelse i første Instants. Be-
stemmelsen om, at Appelbegjæring skal led-
jages af Aktsbeskrivelse af Landvæsen-
kommissionsforretningen, findes ikke i Lag-
tingsforslaget, men er optagen efter Ind-
stilling af Amtmanden og stemmer med,
hvad der i Kongeriget forlanges ved Appel
af Landvæsenkommissionskjendelser.

Til § 8.

De her indeholdte Regler for Sagernes
Behandling ved Overlandvæsenkommissionen
stemme ganske med de nugældende Bestem-
melser i Hauge-lovens §§ 87 og 88 og med
Lagtingsforslaget, der kun er omredigeret.

Til § 9.

Man har her overensstemmende med
Lagthingets Forslag optaget den Regel i
Kongerigets Landvæsenkommissionslov § 21,
at Spørgsmaalet om Overlandvæsenkom-
missionens Kompetence kan indbringes for
Højesteret.

Til §§ 10 og 11.

Der har paa Lagthinget været megen
DisSENS om Størrelsen af den Godtgjørelse,
der skulde tillægges Kommissionens Med-
lemmer, men man er tilsidst enedes om 2 Kr.
daglig. Ved den saaledes foreslaede For-
høielse af den Godtgjørelse af 64 St. dag-
lig, der er tillagt Medlemmerne af de nu-
værende Udskiftningskommissioner, som for-
mentlig i hvert Fald ikke er for stor, har
man ment at kunne blive staaende. Det
samme Bederlag foreslaas tillagt tilfaldte
Sagkyndige og Vidner, der drages fra
deres Børnething. Et Forslag af Amtmanden
om, at der endvidere skal udredes Gebyrer
efter Sportelreglementet til lige Deling mel-
lem Kommissionens Medlemmer for Udste-
delse af Indfaldelse, Sagens Anhængig-
gjørelse og Optagelse til Kjendelse har man
derimod ikke kunnet tiltræde. Noget Lige-
nende gjælder ganske vist nu efter Hauge-
loven, men i Lov 30te December 1858 er
der ikke fastsat saadanne Gebyrer, og da de